

Yıldönümü 2.yıl

Karavan yaşamında 2. yılımızı bitirdik (halâ devam :)). Bu yıl daha az hareket ettik (2018 yılında yaklaşık 5 bin km yol yapmışız, ilk yıl 15 bin km civarındaydı :)), konaklamalarımız uzun süreli oldu. Bir yerde uzun kalmanın avantajı, çevreyi ve insanları tanımak, güzel dostluklar kurmak. 2018 yılının çoğu Ege kıyılarında geçti. Yine bizim için ayrı bir önemi olan Trakya'yı da boş geçmedik. Bu sene Akdeniz'e kadar inmedik, iyi ki inmemişiz. Fırtınası, hortumu, güney fenaydı. Biz de Ege'de kismetimize düşen yağmuru, fırtınayı yedik, aküler dip yaptı. Aylar sonra dışarıdan enerji almak zorunda kaldık. Bu senenin bir farklılığı da, birkaç festivali görmemiz oldu (Milas-Ören 19 Mayıs Kano şenliği, Ölüdeniz Hava Oyunları, Milas-Ören Yamaç Paraşütü Hedef Yarışması, Marmaris Yeni yıl Festivali, Datça Badem Çiçeği Festivali,). Yıllardır yanından geçmemize rağmen, hep pas geçtiğimiz Dikili, Çandarlı bölgesi bize yeni dostlar ve güzel anılar kazandırdı. Bu senenin sürprizi Milas-Ören oldu. ilkbaharda tanıştığımız bu yere, tekrar tekrar dönmek için hep bir bahane yarattık. Her dönüşümüzde de, sanki yıllardır gelmemişiz gibi sevgiyle karşılandık. Çeşmealtı'nda ilk enginarı İstanbul'lulardan önce yedik, Urla'da şevketi bostanı tattık. Balıkçılık işleri bu sene de kelek geçti (birinin beddduasını aldım diye ciddi ciddi düşünüyorum :)). Sürekli yüklü dolaşmaktan makaslar ve amortisörler laçka oldu, onları değiştirmek zorunda kaldık. Dişimi çektirdim, sonra Marmaris'te köprü yaptırdım, yola devam. Bira 10 lira oldu. Bugün 20 bin adımdan fazla yürüdüm. Oturdum bu yazıyı yazıyorum. Akşama bürüksel lahanası ve dallama var. Bekleriz :)

Kapıkırı Agora bize kalmış durumda.

Bafa Gölü manzarası eşliğinde kahvaltı.

Palamutbükü, bu sefer fırtına öncesi teknelerle birlikte limana sığındık.

Karavanın penceresinden.

Bebekler gibi. Dişleri kaşınınca, herşeyi kemiriyor

Bu kadar kemirmenin üstüne soğuk su iyi gider :)

Heyt be trofeye bak :)

Platform dar olunca tentenin yarısı kumsalda kaldı.

Ada manzarası.

Hafif yağmur yağıyor, biz palmyelerin arasındaki gökkuşağını izliyoruz.

Karavanda herkes için uygun bir yer var.

Afrikadan gelen toz bulutunu ilk biz karşıladık. Sonrada panelleri temizlemek için bir sürü su ve zaman harcadık.

Her zaman pazara gitmemiz gerekmiyor, bazen de pazar bize geliyor.

Milas-Ören sezon daha açılmamış sadece 2 karavan baharı karşılıyoruz.

Yemek saati yaklaşınca karavanın altından çıkarak baş köşeye kuruldu.

Yatak odası manzarası.

Bu senenin keyfini, kano ile katladık.

Kedilerin ön cama karşı çözemediğim bir ilgisi var.

Karavanın penceresinden.

Çubucak Kamp alanı.

Urla sahil.

Cunda'nın nergisleri soframızı süslüyor.

Cunda.

İğneada, sefere hazırlanıyoruz.

Güneşı arkadaş ile uğurluyoruz.

Eğer rüzgar sert değilse, yağmur yağarken en keyifli an, tenteyi açıp dışarda oturmak.

Karavanın kapısından.

Ateş başı, ama kestane almayı unutmuşuz :(

Kahvaltıda kuymak var.

Keyif zamanı.

Sizlerden gelen sorulara, genel bir cevap vermek adına bazı konuları maddeler olarak ekliyorum;

- Konaklamalarımızın çoğu kamp alanları dışında uygun bulduğumuz yerler. Tabi bunu yapabilmek için; ısınma, banyo, tuvalet ve yemek pişirme imkanlarının tam olduğu bir aracın avantajlarını kullanıyoruz. Karavanı yaparken birinci önceliğimiz, kendi kendine yeten bir araç imal etmektir. Bu, bize bağımsız olma imkanı verdi. Kamp alanlarının imkanlarının yetersizliği, yazın kalabalık olması, kışın ise bir çoğunun kapalı olması, zaten bizi kamp dışı konaklamaya mecbur bırakıyor. Bir diğer konu da, olayın maddi yönü. Kamp alanlarında istenen ücreti verecek olduktan sonra, pansiyonda konaklamanız da mümkün.
- Karavanı park edecek yerin seçiminde birinci önceliğimiz, orada sürekli yaşayan insanları rahatsız etmemek. Tamam, nerede kalacağınıza kimse karışamaz ama, kötü bir başlangıç yapmanızın da alevi yok. Eğer konaklayacağımız yerde bir ev varsa ilk olarak oturanların manzarasını kapatmadığımızdan emin oluyoruz. Hatta gidip fikirlerini alıyoruz.
- Karavan ile konakladığımız yerlerin koordinatlarını paylaşmıyoruz. Bunun birkaç nedeni var. ilki; Türkiye’de ortam ve mekanlar çok çabuk değişebiliyor, bunun sorumluluğunu almak istemiyoruz. İkincisi ise; bazı karavancıların mekana ve yerel insanlara karşı saygısızca davranmaları ve o yere tekrar gittiğimizde, bu insanların kendini bilmezliğinin faturasını bizim ödemek zorunda kalmamız. Yani yeni karavancılar, kimse yer tarif etmiyor diye alınmasın. Bu, zamanla insanlar sizi tanıdıkça, güvendiğçe olacak bir şey.
- Kaldığımız yerlerde yürüyüş yapabileceğimiz veya güvenli bir şekilde bisiklete bineceğimiz noktaları seçiyoruz.
- Karavanda en çok merak edilen konu güvenlik nasıl oluyor. Esasında evden bir farkı yok, hatta artısı var. Sevmediğiniz veya kendinizi güvende hissetmediğiniz bir yerde durmak zorunda değilsiniz. Köylerde Muhtarla konuşup kalacak yer konusunda bilgi istemek iyi bir seçenek. Şüpheye

düştüğünüz yerde Polis veya Jandarmadan bilgi alabilirsiniz. Şimdiye kadar hiç kötü bir durumda kalmadık. Yaşadığımız en büyük sorun, araçları ile gelip ses sistemlerini test eden arkadaşlar. Böyle bir durumda kalırsanız, inip tartışmak yerine başka bir yere gidin.

- Alışveriş imkanı olması, pazara çarşıya 2-3 km de olsa, araç kullanmadan gidebilmemiz tercih sebebi.
- Su, karavanda en önemli sorun. Yakınlarda sokak çeşmeleri veya köy çeşmelerinin bulunması iyi olur.
- İnsan, her şart ta atık çıkaran ve çevreye zarar veren bir canlı. Bunu en aza indirmek sizin elinizde. Karavanda çamaşır suları, ağır kimyasallar yok. Duşa girdiğinizde, şarkı söyleyerek yıkanmak yasak.
- Çamaşır için makinemiz var. Ama elde sıkmak ve kurutmak zor olduğu için, gittiğimiz bölgede çamaşır yıkama hizmeti varsa tercih ediyoruz.
- Enerji varsa, bulaşık makinesi 2 günlük bulaşığı 6,5 lt su ile yıkıyor.
- Isınma için, mazotlu ısıtıcımız her ortamda yeterli oldu. Hangi bölgede kışlayacağınız önemli değil. Eğer bütün yıl karavanda yaşama hayali kuruyorsanız ısıtıcı şart.
- Sıcak suyunuz olmalı. Bu bir lüks değil. Bu hizmete her yerde ulaşamazsınız. Karavanda bu imkan olmalı.
- Sürekli çalışacak ve sorun çıkarmayacak bir buzdolabı şart. Bazılarının yaptığı gibi, enerji yetmediği için gece kapatıp, gündüz açarak çalıştırılan bir dolap, buzdolabı değil.
- Televizyonumuz var ama 2 yılda toplansanız 24 saat çalıştırmadık. Eksikliğini de duymadık ama iyi bir müzik sistemi keyif veriyor.
- Hem yerli ekonomiye bir katkımız olması, hem de farklı insanlarla tanışmak adına, gittiğimiz yerlerde mutlaka dışarıda da yemek yiyoruz. Alışveriş için pazarları ziyaret ediyoruz. Yerel pazarlar değişik ürünler için uğranması gereken yerler. Yıllardır kendi zeytinimizi yapıyorduk ama bu pazarlar sayesinde tekrar turşu kurmaya, acı soslar yapmaya, köylülerden aldığımız farklı tarifleri denemeye başladık.
- İnternet için telefonların kotası bazen yetmiyor. Ücretsiz wifi'si bulunan çay bahçeleri veya kafeleri bulmakta yarar var.
- Gece ve tatil günlerinde yolculuk yapmıyoruz. Günde en fazla 300 km yol katediyoruz. Daha fazlası yoruyor. Şehir içlerinde aksine bir tabela yoksa

karavan için hız limiti 50 km. Normalde de 80 km'nin üstüne pek çıkmıyoruz. Kaç km ile gittiğiniz değil, nerede duracağınız önemli. Karavanın ulaşım aracı değil yaşam aracı olduğunu unutmamak gerekiyor.

Hala karavanda olmaktan mutluyuz. İstanbul'da olmayı hayal bile edemiyoruz. Bir yerlerde karşılaşmak dileğiyle.

Sevgiler...